

Indiul este un element rar. La fel ca și galiul, se găsește în unele blende, dar în concentrații foarte mici, de până la 0,002%. Se mai găsește și în unele minereuri ale fierului. Se extrage din prafurile și nămolurile uzinelor metalurgice de metale neferoase.

Indiul este un metal maleabil cu punct de topire scăzut (156,6°C). La temperaturi peste punctul de topire arde cu flacără violetă sau indigo.

Indiul are proprietăți slab radioactive. Izotopul ^{115}In , care este componentul principal al indiului (96%), prin dezintegrare β^- trece în izotopul ^{115}Sn (timpul de înjumătățire este $6 \cdot 10^{14}$ ani).

La aer, indiul este stabil la temperatură obișnuită; este însă atacat de clor și de brom și de unii acizi.

Deși în mod obișnuit indiul se manifestă cu grad de oxidare +3, în unele combinații, cum sunt de exemplu cele cu halogenii, el poate avea și numerele de oxidare +1 și +2. Caracteristic pentru aceste combinații este faptul că în soluție apoasă are loc o oxido-reducere și rezultă combinații de indi (III) și metal liber. Combinațiile în care indiul manifestă numere de oxidare inferioare sunt mai stabile decât cele ale galiului.

Indiul înlocuiește uneori argintul pentru oglinzile reflectoarelor, deoarece își menține timp îndelungat puterea de reflexie. Se mai utilizează pentru aliaje de siguranțe fuzibile, precum și pentru acoperirea unor cuzineți de lagăre.